

clinical perspectives / E.M. Rogers. – Boulder CO : Westview Press, 1986. 7. Dirlwanger A. Experiment: Innovation der Innovation. URL: <http://iaf.hs-heilbronn.de/attach/innovation/michelinstarred/chefs.pdf> (дата звернення 30.08.2022). 8. Баранчев В.П., Мартынов Л.М. Механизм инновационного развития организации. Изобретательство. 2005. №7. С. 11-28. 9. Максимов Ю., Митяков С. Инновационное развитие экономической системы: эффективность трансфера технологий. Инновации. 2006. №7. С. 34-40. 10. Юринець З.В. Інноваційні стратегії в системі підвищення конкурентоспроможності економіки України: дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03 / Львів. нац. ун-т. ім. І. Франка. Львів, 2016. 519 с.

**Філімонов Ю.Л. канд. екон. наук, доцент  
Державний біотехнологічний університет, Україна**

### **Підвищення ефективності інвестиційної діяльності аграрних підприємств**

Підвищення ефективної інвестиційної діяльності підприємства є одним із основних факторів зростання потенціалу суб'єктів господарювання всіх галузей народного господарства. Критерій ефективності інвестиційної діяльності – це міра, що визначає результативність інвестування. Критерій ефективності необхідно розглядати як досягнення максимального результату на кожен одиницю інвестиційних витрат або як мінімум витрат з розрахунку на одиницю інвестиційних коштів.

Головною ціллю інвестиційного процесу та інвестиційної діяльності є максимальне задоволення потреб її учасників, тому якісна характеристика ефективності інвестування націлена на одержання високих результатів.

Науковий досвід володіє значною кількістю методів та прийомів аналізу інвестицій. Їх поділяють на три групи:

- методи оцінки ефективності інвестицій за допомогою порівняння грошових надходжень з витратами (традиційні методи),
- методи оцінки ефективності інвестицій за бухгалтерською (фінансовою) звітністю підприємств;
- методи оцінки ефективності, засновані на зміні вартості грошей у часі [1].

Крім того, Варченко О.М., Липкань О.В. [2] до методики оцінки інвестицій відносять аналіз ринкової капіталізації підприємства і похідних від неї показників, аналіз фінансово-економічних показників діяльності підприємства та пропонують розраховувати єдиний узагальнюючий (інтегральний) показник – коефіцієнт інвестиційної привабливості підприємства. Додатково автори виділяють методи оцінки ефективності інвестиційних проектів з урахуванням особливостей аграрного виробництва.

Питання інформаційно-аналітичного забезпечення управління ефективністю інвестицій в підприємницьку діяльність розглянуто в роботі

Деньга С.М. [3]. Авторка запропонувала в якості показників оцінки ефективності інвестиційної діяльності використовувати показники оборотності інвестицій, оборотність операційних витрат, рентабельність інвестицій, валову рентабельність витрат, а також інші показники.

Кривов'язюк І.В. [4] пропонує модель управління інвестиційною діяльністю на підприємстві, де на першому етапі здійснюється аналіз ефективності інвестиційних альтернатив, а на другому – вибір методів оцінки інвестиційних проектів. Серед методів динамічних інвестиційних розрахунків автором запропоновано використовувати чисту теперішню вартість, внутрішню норму рентабельності та період окупності.

Матрос О.М. вважає, що існуючі підходи до оцінки інвестиційної привабливості підприємств слід об'єднати в такі дві групи: підходи, які звужують поняття інвестицій або не дають кількісної оцінки інвестиційної привабливості підприємства та, відповідно, підходи, які оцінюють інвестиційну привабливість підприємства за допомогою математичних методів, а саме інтегральної оцінки [5].

Як правило, на першому етапі оцінювання ефективності інвестицій здійснюється збір, обробка, узагальнення та систематизація інформації щодо інвестиційної діяльності підприємства. Дослідження слід проводити за останні 3–5 років, залежно від глибини аналізу, кількості обстежуваних підприємств і вибірки аналізованих показників.

На другому етапі відбувається оцінка ефективності інвестиційної діяльності підприємства: аналіз інвестиційного клімату та аналіз галузі діяльності, показників його господарської діяльності, аналіз капітальних вкладень, джерел фінансування проектів, ефективності довгострокових інвестицій, здійснюється оцінка ефективності інвестиційної діяльності.

Третій етап спрямований на розробку дієвих інвестиційних рішень, зокрема реалізацію інноваційних проектів та підвищення ефективності інвестиційної діяльності [6].

В літературних джерелах зарубіжних і вітчизняних авторів розкриті способи і прийоми оцінки ефективності інвестиційної діяльності, їх ризику, ліквідності та доходності, які використовують у світовій практиці та набули широкого застосування в Україні.

До статичних (простих) прийомів оцінки ефективності інвестицій відносять: індекс (коефіцієнт) рентабельності інвестицій [7]; період окупності; середню ставку прибутковості інвестицій [8].

До дисконтних методів оцінки ефективності інвестицій, що в найбільшій мірі представлені у літературних джерелах, відносять: визначення чистої теперішньої вартості проекту; індекс прибутковості інвестиційного проекту; термін окупності інвестицій; внутрішню ставку доходності.

Слід зазначити, що ефективність інвестиційної діяльності має кількісну і якісну оцінку. Це залежить від цілей інвестора, що виражаються, наприклад, в одержанні прибутку і має кількісну визначеність. При використанні іншого критерію, наприклад, соціального, науково-технічного чи екологічного, що не завжди має кількісну визначеність, необхідна якісна оцінка.

Першочерговими заходами, що сприятимуть підвищенню рівня інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств є наступні:

- реформування інвестиційного законодавства для створення системи взаємоузгоджених правових норм, що стимулюватимуть інвестиційну активність підприємств;
- стимулювання залучення інвестицій у пріоритетні галузі економіки;
- мотивація інвестиційної діяльності населення;
- удосконалення механізмів податкової, митної та регуляторної політики;
- спрощення доступу підприємств до довгострокових кредитів;
- державні гарантії інвесторам щодо захисту їх прав.

Цілеспрямована позиція держави у розробці належних правових норм та забезпечення умов для активізації інвестиційної діяльності разом із професійними і виваженими діями керівництва вітчизняних підприємств дозволить Україні реалізувати свій інвестиційний та інноваційний потенціал [9].

Таким чином, підвищити ефективність інвестиційних проектів можна за таких умов:

- ✓ зростання інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств;
- ✓ інформаційна та організаційна забезпеченість інвестиційної діяльності;
- ✓ оцінка ефективності інвестиційних проектів;
- ✓ планування, контроль та моніторинг інвестиційних проектів;
- ✓ аналіз ризиків та пошук шляхів його нівелювання при реалізації інвестиційного проекту.

Отже, для підвищення ефективності інвестиційної діяльності у підприємствах слід створити дієву сучасну систему оперативного управління інвестиційною діяльністю, що буде здійснювати планування і моніторинг інвестицій для забезпечення ефективного та стабільного соціально-економічного розвитку, а також адаптації підприємства до зміни умов зовнішнього середовища.

Список використаних джерел:

1. Коломієць Н.О., Коломієць О.П. Аналіз інвестиційної діяльності підприємства. 2017. URL: [http://repository.hdzva.edu.ua/jspui/bitstream/repoHDZVA/396/1/Kolomiets\\_Analysis\\_of\\_investment\\_2017.pdf](http://repository.hdzva.edu.ua/jspui/bitstream/repoHDZVA/396/1/Kolomiets_Analysis_of_investment_2017.pdf).
2. Варченко О.М., Липкань О.В. Методичні підходи до оцінки інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств. Інноваційна економіка. 2016. № 3–4 (62). С. 29–38.
3. Деньга С.М. Концепція інформаційно-аналітичного забезпечення управління ефективністю вкладень капіталу в підприємницьку діяльність. The genesis of genius. Scientific and educational journal; December 2015, № 5, Volume 1. Switzerland: Publishing Center of The international scientific association of economists «Consilium», Geneva. 2015. p. 37–40.
4. Кривов'язюк І.В. Функціонування та розвиток підприємств в умовах кризи: системно-аналітичний підхід: монографія. Луцьк: ЛНТУ, 2012. 392 с.
5. Матрос О.М. Аналіз

інвестиційної діяльності підприємств: теорія та методологія: автореф. дис. на здобуття ступеня канд. екон. наук: 08.00.09 / Олена Миколаївна Матрос; Національна академія статистики, обліку та аудиту. К., 2011. 22 с. 6. Кривов'язюк І. В. Інвестиційна діяльність підприємства: сутність, методика аналізу та шляхи підвищення її ефективності. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Сер.: Економічні науки. 2018. Вип. 31. С. 83-90. 7. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент: Учебный курс. Київ: Эльга-Н, Ника-Центр, 2001. 448 с. 8. Бакаєв Л. О. Кількісні методи в управлінні інвестиціями: Навч. посібник. Київ : КНЕУ, 2000. 151 с. 9. Ткаченко Т.П., Шевчук Н. А., Гончарук І. В. Напрями оптимізації інвестиційної діяльності підприємств. *Агросвіт*. 2018. №7. С. 45-48. 10.

**Халімон Т.М. д-р екон. наук, професор**  
**Ху Сунцзе здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії\***  
**Державний університет телекомунікацій, Україна**

### **Глобалізаційні тренди управління інноваційною діяльністю телекомунікаційних підприємств**

У сучасному глобальному та турбулентному економічному середовищі формуються нові тренди інноваційної діяльності підприємств, галузей та національних економік. Роль України та вітчизняних підприємств, як повноцінного суб'єкта міжнародних економічних відносин, зміцнення конкурентних позицій на світовому ринку, уможливаються розробкою і реалізацією відповідної стратегії інноваційної діяльності, яка забезпечить зростання рівня інноваційної активності та рівня конкурентоспроможності продукції, послуг, підприємств та галузей. Посилення зазначених тенденцій на рівні світової економіки є причиною виникнення нових викликів та загроз у діяльності вітчизняних телекомунікаційних підприємств. Тому сьогодення телекомунікаційного ринку потребує постійного швидкого реагування та корегування методів управління, прийняття відповідних стратегічних рішень телекомунікаційними підприємствами.

За умов поглиблення глобалізації та постійного загострення конкурентної боротьби, фундаментом формування інноваційного потенціалу та зростання конкурентоспроможності телекомунікаційних підприємств є інновації, які уможливають їх інноваційну діяльність .

Надзвичайно важливим для країн є визначення спроможності щодо освоєння проривних технологій та впровадження технологічних і нетехнологічних інновацій, як результат їх інноваційного поступу. Це уможливується використанням низки показників, що є індикаторами інноваційного потенціалу та активності щодо його застосування, тобто інноваційної спроможності економіки країни щодо ефективного впровадження сучасних наукових та технічних досягнень інноваційного характеру.

---

\* Науковий керівник - Зеліско І. М., д-р. екон. наук, професор